

erlægge Halvdelen af de sædvanlige Gebyrer. Det vil ingen trykknende Byrde blive for Dampskibsarten, og da Consulerne dog altid ville have nogen Uleilighed med dem, er det rimeligt, at de erlægge nogle Gebyrer derfor. Kunne de ikke gjøre det, er hele Traffiken mindre solid anlagt og er ikke passende efter vore Forhold. Naar vi foreslaae under Nr. 4, at Lovudkastets § 2 skal udgaae — hvilket dog ikke er en absolut Følge af vore Forslags Antagelse under Nr. 2 og 3 —, er det, fordi, som jeg allerede har nævnt, denne Bestemmelse i § 2 indeholder en heel Urimelighed, idet et Skib kan komme til at betale fulde Consulatsgebyrer af det Samme, som et andet Skib af omtrent samme Størrelse er ganske fri for. Derimod, hvis vi fastholde Forslaget under Nr. 2, saa vil, efter hvad der i Slutningen er foreslaaet, det kun medføre forholdsviis ringe Udgifter at løsse eller lade mindre Dele af et Skibs Drægtighed, og der er saaledes ingen Grund til at beholde Fritagelsen for under $\frac{1}{10}$. Vi slippe saaledes derved for den vistnok mindre correcte Bestemmelse, som Ordet „Mellemhavn“ skulde angive. I Henhold til de øvrige Forslag er under Nr. 5 stillet Forslag om, at i § 3 udgaae Ordene: „i Henhold til § 2“. Det behøver ingen Motivering. I § 6 er foreslaaet en lille Forandring, idet man har fundet, at den Tanke, der ligger i Ordene: „Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Marts 1867“, bedre udtrykkes ved „Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Marts 1867“.

Jeg skal nu gaae tilbage til at omtale vort Forslag til Lovforslagets Titel, og da dette Forslag allerede af en tidligere Taler har faaet en god Anbefaling, kan jeg i saa Henseende fatte mig ganske kort. Det er ikke blot for Sprogets Skyld, at vi have tilladt os at foreslaae Lovens Titel omskrevet — naaglet det jo ogsaa derfor kunde synes at være hensigtsmæssigt —, men det er ogsaa for at faae en lidt correctere Betegnelse for vore Consulere end den, Lovudkastet har. Vore Consulere og Viceconsulere ere „danske“ Consulere og „danske“ Viceconsulere, og

det er ikke en aldeles tilstrækkelig Betegnelse at kalde dem „kongelige“ Consulere og „kongelige“ Viceconsulere. Naar vi komme til Hull eller Newyork eller en anden Plads og spørge efter den kongelige Consul, saa vil man være i Vildere med Svaret, fordi der er mange „kongelige“ Consulere; spørge vi derimod efter den danske Consul, saa ville vi let kunne faae Svar derpaa; imod at bruge Prædicatet „kongelige“ vilde der jo forøvrigt Intet kunde indvendes, thi forsaavidt han er udnævnt af Kongen, er han jo kongelig Embedsmand ligesaagodt som enhver Anden, der er udnævnt af Kongen. Jeg skal slutte med denne Motivering af vore Endringsforslag og anbefale dem meget til det ærede Things Bevillie. Vi vide, at Lovforslaget skal i ethvert Tilfælde alligevel gaae tilbage til det andet Thing, og da der allerede der under Forhandlingerne er reist adskillige Indvendinger om Eet og Andet, saa er det ikke usandsynligt, at selv om vi ikke faae det ganske vedtaget og redigeret, som vi ønske det, vil det dog give et Stød til en Forandring i den Retning, hvori vi haabe, at man i Almindelighed vil gaae ved Nedsættelser og Forandringer i Consulatsgebyrerne, saa at det ikke alene maa komme vor Dampskibsfart, men ogsaa vor Seilskibsfart tilgode, thi denne trænger til enhver Rettelse, den med Rimelighed kan faae.

Udenrigsministeren: Af de foreliggende Forslag skal jeg først holde mig til det, der under Nr. 1 er stillet af flere Medlemmer til en Omredaction af Lovforslagets Titel. Jeg bemærkede allerede under Sagens 2den Behandling, at, hvis noget af de dengang stillede Forslag maatte blive vedtaget, vilde dette nødvendigvis gøre en Forandring i Tittlen. Med hvad der nu i saa Henseende er foreslaaet, kan jeg erklære mig fuldkomment tilfredsstillet; kun kan jeg ikke indrømme, at det skulde have en saa stor Betydning, som den ærede sidste Taler meente, at Ordet „danske“ sættes istedetfor „kongelige“. — Hvad angaaer de andre Endringsforslag af de samme ærede Medlemmer,